

Forhandling, har ved Afstemningen under 2den Forhandling faaet en saadan, idetmindste for mange Medlemmer, uventet Retning, at man paa Grund deraf finder, at Forslaget bør forkastes i det Hele, eller at de, som tidligere have været af den Mening, finde ny Styrke derfor ved de forskjellige Afstemninger, som have fundet Sted under anden Behandling. Det kunde da ogsaa være ønskeligt for den, som vil holde paa Lovforslaget, men som forudsætter eller har erfaret, at Udfaldet af Afstemningen under anden Forhandling har bragt adskillige Medlemmer til at tvivle om Forslagets Antagelighed i det Hele, at holde Foredrag til Bedste for samme, for at styrke Lovforslaget. Dette kan, saavidt jeg skjønner, efter Fleerhedens Forslag ikke lade sig gjøre, uden at man stiller Endringsforslag. Men: forsaavidt som man ved Udfaldet af Afstemningen under anden Behandling ikke er kommet til den Beslutning at ville stille noget Endringsforslag, men til den at ville stemme mod Loven i sin Heelhed, og navnlig understøtte den Mening, man forhen i saa Henseende har yttret, med nye Grunde, hentede fra det maaffee for dem uventede Udfald, som Afstemningen over Sagen fik, er der ikke Leilighed dertil, undtagen maaffee ved at stille Endringsforslag om at hele Loven maatte bortfalde. Men jeg veed ikke, om et saadant Forslag da i egentlig Forstand kan betragtes som Endringsforslag, saa at man ved at stille et saadant kunde faae Udgang til at komme frem med sit Foredrag, der sigter til at faae Loven i sin Heelhed forkastet. Saaftald maatte man da bringe fire andre Medlemmer til at tiltræde dette sit Forslag, og det var ialtsald ogsaa en Omvei, hvorved man skulde erhverve Udgang til at komme frem med sit Foredrag. Jeg skulde derfor henstille, om man ikke kunde gaae en Mellemvei mellem det, Fleerheden har indstillet ved § 15, og det, som Minoriteten har indstillet, nemlig saaledes, at det ikke blot var i det Tilfælde, der var stillet Endringsforslag under tredie Behandling, og Sagen ved disse Endringsforslag havde faaet en ny Skikkelse, at man var besejret til at tale om Loven i dens Heelhed, men at det ogsaa maatte gjælde i det Tilfælde, hvor Sagen ved Afstemningen under anden Behandling saaledes

havde forandret sin oprindelige Skikkelse, at man deri kunde finde Anledning til at have en anden Mening eller til en yderligere Begrunding af en forhen yttret Mening med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovforslagets Antagelighed i det Hele. Jeg indseer meget godt, at Grændserne her kunne være vanskelige at træffe; men jeg mener, at det altid maa være Tilfældet ved enhver Forretningsorden, at den ikke kan afspejle Grændserne mellem, hvad der maatte tilstedes i Henseende til Discussionsfriheden eller ikke, med stor Nøjagtighed, og det foreskommer mig, at man i Almindelighed maa være tilbøielig til saameget som muligt at besværgeliggøre Leiligheden til, at Enhver kan fremsætte sine Meninger angaaende den Sag, som er under Behandling. Det er jo ikke det enkelte Individ's Interesse, hvorom det gjælder, men det er jo Noget, som er i Sagens Interesse.

Schouw: Jeg skal tillade mig nogle ganske faa Ord. Jeg maa tilstaae, at jeg har tidligere troet, at Meningen af § 15 i Regulativet skulde være, at man ved tredie Behandling ogsaa kunde behandle og discutere Lovforslaget i dets Heelhed. Det har idetmindste været min Mening, da jeg indgav et Forslag til Regulativet, og det var ogsaa under selve Behandlingen i Regulativcomiteen min Mening. Men jeg skal paa den anden Side ikke nægte, at Ordforordningen af § 15 synes at tale for den Forklaring, som den høitagtede Formand har givet over denne Paragraph. Jeg skal ikke videre indlade mig paa Fortolkningen af denne Paragraph, saaledes som den staaer i Regulativet; thi jeg troer, at det er meget nemmere, at vi afgjøre, hvad der skal staae, end at vi vidtseftigt forhandle, hvorledes denne Paragraph, der dog rimeligviis allerede ligger for Døden, skal fortolkes. Jeg skal derfor forsaavidt indskrænke mig til blot at omtale, hvad der nu er foreslaaet, nemlig deels af Majoriteten, hvortil jeg selv hører, deels af Minoriteten. Men jeg skal ikke fordølge, at jeg er meget tvivlsom i denne Henseende, saaledes som jeg ogsaa var, da Regulativcomiteen sidst var samlet. Der er Ulemper baade ved det Ene og ved det Andet. Paa den ene Side er der jo den Ulempe, at man kan være udsat